

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVIII. ZATURDAG den 24sten OCTOBER 1840. N. 43.

Publieke Verkoop.

INGEVOLGE autorisatie van den Hoog Edel Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie, zal de ondergeteekende op Maandag, den 26 dezer, des morgens te 9 ure, vóór het Waag gebouw doen opveilen: TWEE HUIZEN, gelegen in de Willemstad, 2de Wyk No. 98 en 100, waarvan de koopcondities by de opveiling zullen worden bekend gemaakt, en ter administratie van financien kunnen geinformeerd worden.

De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.
Curaçao den 16 October 1840.

OPROEPING.

DE Belastingschuldigen aan Eigendommen en Bezittingen en aan Personeel en Mobilair over het 3de kwartaal dj. worden hierby, tot voorkoming van onaangename regtsvervolgingen, opgeroepen en aangemaand om hunne rekeningen vóór of uiterlyk den 24 dezer te komen betalen.

Curaçao den 16 October 1840.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

WAARSCHUWING.

TER myner kennis gekomen zynde, dat er onder de meest gegoede inwoners dezer kolonie gevonden worden, welke zich niet ontzien pandhuizen te houden en eene schreeuwende en schandelyke woekerwinst te eischen, zoo wordt een ieder ernstig gewaarschouwd, dat de gene, die zich aan dusdanig wanbedryf schuldig mogt maken, zonder onderscheid van persoon ten strengste door my in regten zal betrokken worden.

Curaçao den 16 October 1840.
De waarnemend Procureur des Konings,
Mr. J. SCHOTBORGH Hz.

DR. HERMANUS ROJER maakt by deze bekend, dat hy zyne slaven met namen *BICENTO, LESIER, ANDREES, JOHN* en *JONIES*, met de Nederlandsche golet JAN ERNST, naar Suriname zal verzenden.

Curaçao den 16 October 1840.

Publieke Verkooping

By D. & J. D. MEZA,
Op Dingsdag, den 27 dezer, vóór hun Pakhuis, van:
EENE PARTY MANILLA TOUWWERK,PROVISIEN,DROOGE GOEDEREN, enz.
Curaçao den 16 October 1840.

BRUSSEL. De doopplegtigheid der jonge prinses heeft den 5 July plaats gehad.—De doopouders waren de koning en koningin van Portugal, vertegenwoordigd door den hertog d'Aumale en de prinses Clementine van Orleans. De prinses Adelaïde van Orleans woonde de plegtigheid insgelyks by.

De revue over de troepen des garnizoens, die gisteren zoude plaats hebben, werd wegens de doorplegtigheid der jonge prinses tot heden uitgesteld. Het weder, hetwelk aanvankelyk buijig scheen, begunstigde later de wapenschouwing, waarby ook een overgroot aantal opene rytuigen met ryk gekleede dames tegenwoordig was. De koning was vergezeld van den hertog d'Aumale, die de uniform van luit. kolonel van het 4iëm. leger droeg, hoed met driekleurigen vederbos en roode broek zonder galon. Ik weet niet waaraan de koelheid der bevolking moet worden toegeschreven, maar geen enkele kreet werd op den weg van Z. M. gehoord, vergenoegende zich de menigte om den hoed af te nemen en op deze wyze den groet des konings en des prinses te beantwoorden.

Eene omstandigheid ter gelegenheid dezer wapenschouwing voorgevallen, kan een denkbeeld geven van de party, welke een generaal van de yzeren spoorwegen tot vervoer van troepen trekken kan. Dezen morgen gaf de Hertog d'Aumale zyn verlangen te kennen om een staaltje van onze schoonste troepen te zien, want de revue van heden was eigenlyk slechts over de troepen uitmakende de bezetting der hoofdstad. De Koning zond daarop onmiddelyk een bevel naar Antwerpen om met den trein van 10 ure een bataillon karabiniers van het 1ste regement jagers te voet naar Brussel te doen vertrekken. Ten twaalf ure stond dit schoone bataillon bereids op de esplanade in slagorde geschaard. Dit bataillon zal voorts den tyd hebben om de stad op zyn gemak te bezigtigen en zich heden avond ten zes ure bereids weder in de kazerne te Antwerpen bevinden, zonder meer vermoeijenis dan als of het een vierde uurs te voet had afgelegd.

Een Fransch dagblad deelt omtrent den dood van den beroemden Paganini de volgende belangwekkende byzonderheden mede:

"Sints meer dan 6 jaren speelde Paganini niet meer in het openbaar; somwylen sloot hy zich in zyne kamer op, en zette een' klankverdoover (sourdine) op de snaren van zyne viool, en lokte daaruit voor hem alleen de Hemelsche accoorden en die fantasische geluiden, die eene zoo groote geestdrift onder zyne toehoorders opwekten. De geneesheeren hadden hem zelfs verboden zyn instrument te gebruiken, waarvan de accoorden zyne ziel beroerden, en zyn geheel zenuwachtig gestel hevig aandeden. Elke toon, uit de viool getrokken, was een zuur minder aan het leven van den grooten kunstenaar; elke melody was een stap nader tot het graf. Paganini wendde alle zyne pogingen aan om zyne viool, die hem langzamerhand vermoordde, niet meer te bespelen, maar eene betooverende magt, eene bovennatuurlyke begoocheling dwong hem, om zyns ondanks, dat te gelyk beminde en gehate instrument op te nemen. De beroemde kunstenaar had den ouderdom van 58 jaren bereikt, en zyn zoon telt 18 of 19 jaren. Paganini heeft de laatste plegtigheden der kerk stellig van de hand gewezen. Eenige personen, om deze weigering te verklaren, zeggen, dat de voortreffelyke Maëstro niet dacht, dat zyn einde zoo naby was."

Omtrent den rykdom van het Huis *Esterhazy*, verhaalt de Engelsche schryver *Paget* het volgende:—" Vorst *Esterhazy* bezit 130 dorpen, 40 steden en 34 sloten. Hy heeft vier landhuizen, die zoo groot zyn als *Chatsworts*; een derzelven bevat 360 logeerkamers en eenen schouwburg.—Toen eens lord *Holkan*, in *Engeland*, den vorst eene kudde schapen aanwees van 2,000 stuks, en hem vroeg, of hy eene even talryke bezat, gaf de vorst hem ten antwoord: ik heb meer herders dan gy schapen; en dit is inderdaad waar, want vorst *Esterhazy* heeft 2,500 herders in zyne dienst. De vorsten *Esterhazy* onderhouden daarenboven eene regelmatige lyfwacht van grenadiers in hunne soldy, en hebben op hunne bezittigen het regt over leven en dood. In eene der kamers van het bovengenoemd landhuis, zegt *Paget* verder, is de stamboom van het geslacht *Esterhazy* afgebeeld, op welke zoo duidelyk mogelyk wordt aangewezen, dat zy van *Adam* afstammen en elken beroemden Israëliet en Heiden onder hunne voorvaderen tellen, van *Mozes* tot *Attila*, tot dat men eindelyk komt tot datgeen wat zy thans nog zyn, magnaten van *Hongarye*. Nog zonderlinger is de lange ry van portretten van alle die beroemde mannen, *Attila* daaronder gerekend, welke met hunne vrouwen en kinderen, naar den smaak des tyds zyn gekleed tot de laatste nakomelingen toe.

Aanstaande Tydschriften in de toekomende eeuw.

In den *Humorist* leest men: In 1940 zullen by de Boekhandelaars SCHUND & Co. de volgende nieuwe tydschriften verschynen:

1. *Het Niets-Magazyn*; behelst niets en kost niets; daarby zal de aanmerking staan, dat er in de vorige eeuw, het is waar, ook wel tydschriften uitkwamen die niets behelsden, doch dat deze des te meer hebben gekost.
2. *De Zwyger*; uitgegeven door Vrouwen; onder den titel zal staan: Kolossale Ironie!
3. *Bydragen tot de kennis der Egyptische duisternis*; geredigeerd door de redactie der Straatverlichting.
4. *'s Wereldsloop*; of: Beminnen, trouwen, een groot huis houden, bankroet maken, wegloopen, en buiten 's lands met vreemd geld den ryken man spelen. Dit blad heeft reeds in onze eeuw deelnemers gevonden, die er op vooruit betaald hebben.
5. *De Processen*; of: Hoe langer hoe liever; een onderhoudings-blad voor en door Advokaten en Procureurs.
6. *De Snelvlieger*; geredigeerd door eene maatschappy Oud-Nederlandsche Podagristen.
7. *Dagelyksche Boet- en Rouwoefeningen*: zal een kruis tot vignet hebben, en uitsluitend door getrouwde mannen worden geredigeerd.
8. *De Verkorter*; onder leiding van een Kleermakers-commité.
9. *De Zakkendief*; geredigeerd door Woekeraars.
10. *De Slaapmuts*; uitgegeven door onderscheidene Nachtwachts.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 23 October 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 31 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De 1e. Commis belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

Post-directie.

TER verzending naar Suriname per de Nederlandsche schoener Jan Ernst, kapitein J. A Dehaseth, wordt eenen Brieven-zak opgemaakt, die gesloten zal worden op aanstaanden Zaturdag, den 24 dezer, des namiddags te twee ure.

Curaçao den 17 October 1840.
De Commis, belast met de Post-direcite,
C. GORSIRA.

Curaçao den 20 October 1840.

DE ondergeteekende, namens het Collegie der Wees- onbeheerde en desolate boedel kamer, in kwaliteit als speciale gemagtigde van Mejufvrouw MARIA CICILIA YTURRONDO, zal op den 3den November 1840 by publieke opveiling vóór het Weeskamers gebouw doen verkoopen:

EEN HUIS en verdere gebouwen, staande en gelegen aan de Overzyde dezer haven; en

Een *DITTO* gelegen op Pietermaai.

De Weesmeester,
G. VOS Jz.

TEATRO.

ULTIMA Y ESTRAORDINARIA FUNCION

Para el Domingo 25 del corriente.

Quedo mui agradecido y me será por siempre un deber reconocido á los limites mas honorificos que esta respetable concurencia á mi llamada Sociedad me han honrado, y para tributar en recompensa de esta mi deber, me obligo á complacer á esta mui respetable público, con empeño de mi persona á satisfacer la que por prueba será ejecutado.

A ruego de mucho señores se repite la mui aplaudida ARIA DE CANTO, de la interesante Opera titulada

LA NAVEGACION DE ENEA.

A contiuuacion se representará la famosa Comédia titulada

EL DIFICIL HECHO FACIL POR MEDIO DEL IMPOSIBLE.

Acabando el segundo acto, se ejecutará *LOS ADMIRABLES JUEGOS DE MALABAR.*

Dando fin al todo con el mui aplaudido y sorprendiente Baile que tanto aplauso mereció en la funcion anterior, al titulo

EL TEMPLO DE JUPITER.

JUAN DAL PONTE.

OVERLEDEN verleden Zondag namiddag, den 18den dezer, de Heer NICOLAAS ERASMUS DEJONGH, in den hoogen ouderdom van 94 Jaren.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
OCTOBER 1840.

E. K. Zaturdag den 3 te 1 u. 1 m. 's namiddags.
V. M. Zondag den 11 te 2 u. 38 m. 's nachts.
L. K. Zaturdag den 17 te 7 u. 21 m. 's avonds.
N. M. Zondag den 25 te 4 u. 22 m. 's morgens.

Uittreksels uit de Liberal *van den 13 October, behelzende europische berigten tot den 1 September jl.*

Het fransche gouvernement heeft groote toebereidselen gemaakt om het ryk in eenen ontzagverwekkend toestand te stellen. De geregelde krygsmagt beloopt reeds op 300,000 man, en de reserve telt 700,000 man; er is reeds eene som van byna 30 millioenen dollars aan paarden en krygsbehoeften besteed geworden; de fransche zeemagt in de Levant overtreft die der Engelschen; in de arsenalen van Frankryk heerscht de grootste werkzaamheid; kortom de gansche fransche natie schynt overeentestemmen, dat men niet toelaten moet, dat er dwangmiddelen gebezigd worden tegen den Pacha van Egypte.

By de terugkomst van Koning Lodewyk Philip van Eu te St. Cloud, gaf Z. M. eene audientie aan het corps diplomatique, waarop de Gezant van Pruissen het eerst verscheen en de volgende aanspraak deed:—

"Sire! De Koning myn Meester heeft my gelast U te betuigen, dat hy de hoop koestert, dat er geene verandering zal ontstaan in de vriendschappelyke betrekkingen, welke er bestaan tusschen Frankryk en Pruissen; hy wenscht de voortduring derzelfde gezindheden, welke zynen voorganger bezielden."

Lodewyk Philip gaf hem het volgende ten antwoord: "Myn Heer Gezant! de Koning uw Meester geeft my een zeer zonderling blyk van vriendschap door een traktaat te onderteekenen, hetwelk eene belediging is aan Frankryk. Hy heeft zich aan de leiding van een' doldriftige, zoo als Lord Palmerston is, overgegeven om de rust van de wereld te stooren, terwyl al de drukpersen van Duitschland, welke hoegenaamd geene vryheid genieten, willen doen voorkomen als of ik vast besloten heb den vrede te behouden zonder in aanmerking te nemen, hetgeen ik daartoe opofferen moet. Nu Myn Heer Gezant! Ik verzoek U uwen Meester te zeggen, dat ik my op eene zeer vreemde wyze bedrogen gevonden heb in myne gevoelens, en dat ik aan geheel Europa zal doen zien, dat ik de Koning der Franschen ben."

Daarop verscheen de Gezant van Oostenryk, wien Z. M. het volgende te kennen gaf: "Ik dacht, dat Europa genoegzame voorzigtigheid bezat om den vrede van de wereld niet in de waagschaal te stellen uit bloote grilligheid. Zeg aan den Heer Metternich, Myn Heer de Gezant! dat ik tot nu toe hem beschouwd heb als de eerste staatsman der wereld, maar dat hy my heden noopt om te betuigen, dat myne gevoelens van hem al te verheven waren. Ik heb op hem gerekend om den vrede van Europa te behouden, doch ik maak geen staat meer dan alleen op den degen van Frankryk."

Deze uitdrukkingen hebben op de genen, die er tegenwoordig waren, een diepen indruk gemaakt, dermate, dat de Heer Baron Rotschild, de Consul van Oostenryk, zich by de koningin heeft vervoegd en verzocht, dat H. M. wilde trachten den toorn van Z. M. tot bedaren te brengen. De koningin antwoordde hierop: "Wanneer de koning zich voorneemt iets te doen, onderneem ik nooit om hem van zyn voornemen te doen afzien; waarby nog komt, dat ik zelf thans in zyne verontwaardiging deel. Europa heeft al onze opofferingen en al hetgeen wy geleden hebben om den vrede te behouden, vergeten, het beledigt ons thans en tracht te doen voorkomen als of wy vast besloten hebben om den vrede, koste het wat het wil, te behouden. Neen, dit zal niet gebeuren! Reken niet Myn Heer Baron! op myne tusschenkomst by den koning."

De berigten uit Alexandriën liepen tot den 7 Augustus. Het ultimatum van de vier mogendheden was reeds door de Consuls van Engeland en Rusland aan Mehemet Ali bekend gemaakt geworden. Men vordert van den Pacha, dat hy Syrië ontruime en de turksche vloot terug geve.— Mehemet Ali rekent op den bystand van Frankryk en is bereid om eenig aanval te wederstaan. Hy heeft te Alexandriën alleen 19 linie schepen en meer dan 30 fregatten, korvetten en brikken, voerende te zamen 3000 vuurmonden. De haven is dermate versterkt, dat de sterkste zeemagt niet dan met het grootste gevaar van geheel vernield te worden, dezelve kan doordringen. Hy schynt thans vaster in zyn besluit en werkzamer dan ooit te voren te zyn. De Consuls, die hem het ultimatum van de mogendheden hebben overgeleverd, koesteren zoo weinige hoop op eene minnelyke schikking, dat zy zonder een stellig antwoord van den Pacha te verwachten, den handelstand hunner natien kennis van het gebeurde hebben gegeven en aangeraden om omzigtig te zyn in hunne handelingen met den onderkoning en deszelfs agenten.

Vooraf reeds werd aan het gouvernement van Frankryk, door een buitengewoon expres van Alexandriën, te kennen gegeven, dat de onderkoning een antwoord gegeven had, verwerpende de door den Refaat Bei voorgestelde voorwaarden en verklarende: dat hy geweld tegen geweld zal stellen, maar dat hy geene daad van aanval zal plegen.

Te Parys liep het gerucht, dat Rusland een leger van 200,000 man tegen Syrië had doen optrekken, en dat de Pacha aan het hoofd van 150,000 man was om eenig aanval der mogendheden het hoofd te bieden en des noods tegen Konstantinopolen aanterukken.

Op den 18 Augustus was de kamer der Pairs vergaderd om de zaak van Lodewyk Napoleon te onderzoeken. Zy telde 120 leden. De President opende de zitting met de voorlezing der koninklyke ordonnantie, waarby de kamer byeen geroepen werd, en verklaarde, dat de zitting met geslotene deuren gehouden wordt; hierop vertrok het publiek en de Heer Procureur Generaal las de akte van beschuldiging voor, waarop de vergadering gesloten werd. De kamer zoude wederom in de eerste dagen van October hare zitting hervatten.

La Gazette de France verzekert, dat het ministerie op het punt stond om veranderd te worden. De Heer Thiers der verbondene mogendheden verzocht hebbende om te weten hoedanig zy het viervoudig verbond ten uitvoer zouden leggen, kreeg ten antwoord: "dat op de weigering van den Pacha om zich te onderwerpen aan de hem voorgestelde maatregels, eene engelsche zeemagt de haven van Alexandriën zoude blokkeren en de turksche vloot bemagtigen en dezelve aan den Sultan terug geven." Hierop wilde de Heer Thiers antwoorden: "dat den dag, waarop eene engelsche zeemagt vóór Alexandriën verschynt, 25,000 Franschen zich meester zullen maken van het eiland Candia en hetzelve in bezit zullen houden." Aangezien de koning nu dit antwoord te sterk geoordeeld en hetzelve verworpen had, verzocht de Heer Thiers om ontslag en verkreeg hetzelve; doch binnen de 24 uren moest hy zynen post wederom aanvaarden, doordien de Graaf Molé geen ministerie kon te zamenstellen in den hagchelyken toestand, waarin het gouvernement zich bevond. Het antwoord van den Heer Thiers werd aan het britsche gouvernement bekend gemaakt en het antwoord daarop was: "dat wanneer de Franschen

bezit nemen van het eiland Candia, de Engelschen bezit zullen nemen van het eiland Bourbon, Cayenne, Guadeloupe en Martinique."

Men vermeldt, dat de Koning der Nederlanden het voornemen heeft om in geval van oorlog een voorstel te doen aan de mogendheden van den tweeden rang, namelyk Belgie, Denemarken, Spanje, Portugal, Sardinië en Zweden, om zich met de Vereenigde Staten van Noord Amerika te verbinden ten einde de oorlogvoerende mogendheden zoo wel de regten der onzydigen als den stelregel : *de vlag dekt het eigendom*, te doen eerbiedigen.

Er bevinden zich 30,000 Carlisten in Frankryk; men berekent de kosten van hun onderhoud op $6000 'sdaags.

De engelsche troepen in Spanje moeten op den 11 Augustus San Sebastiaan en Passages ontruimen.

In Madrid hield het gouvernement zich bezig met te overdenken welke party Spanje nemen moet in geval van een algemeenen oorlog. Men stemt algemeen overeen, dat hetzelve niet onzydig kan blyven, en dat in geval het zich voor Engeland verklaart, Frankryk de middelen bezit om in dat ongelukkig land den burger oorlog wederom met meerdere hevigheid te doen uitbreken, dan men denzelve gezien heeft in de dagen van deszelfs grootste hevigheid.

Barcelona was rustig. De Municipaliteit maakte toebereidselen om een feest te vieren ten einde Espartero eene lauwerkroon aan te bieden.

Op den 23 Augustus hadden er eenige onlusten plaats in Valencia. Een gedeelte der bevolking van de stad wenschtte eene serenade aan de koningin te geven, er vormde zich eene groep volks, die het ten uitvoer brengen van dit voornemen wilde beletten. Hierop vergaderde de kabinets raad en besloot, dat er geene serenade zal plaats hebben. Vervolgens vorderde het ministerie van de koningin de autorisatie om door middel van rondgaande brieven te verklaren, dat de wet ter regeling van de gemeente besturen niet ten uitvoer zal gelegd worden, voor dat de Cortes dezelve andermaal in overweging zullen genomen hebben. De koningin weigerde deze autorisatie te verleenen, en de heeren Oniz en Cabello, ministers voor de buiten en voor de binnenlandsche zaken, namen hun ontslag.

Indien het land wederom in onlusten gewikkeld worde, zal de koningin regentesse de onheilen derzelven aan zich zelve te wyten hebben.

Op den 11 Augustus brak er een volks opstand uit te Lissabon met het doel om eene verandering van ministerie te erlangen; dezelve werd gedempt, en 40 der opstandelingen werden gevat en in de gevangenis geworpen om in regten te worden betrokken.

De gedachte aan eenen oorlog in Europa heeft de gouvernementen der italiaansche staten in eene zekere soort van ongerustheid gebragt. De agenten van Oostenryk en Frankryk hebben getracht den koning van Napels overtehalen ten einde party te nemen ieder aan de zyde van zyne regering. De kerkelyke staten, Toskanen en Lombardyen willen een verbond sluiten om zich onderling te beschermen in geval van eenen oorlog.

Niettegenstaande de aankomst te St. Petersburg van kapitein Abbot, gezant van den Khan van Chiva, om de geschillen van dit land met Rusland in der minne te regelen, worden de oorlogs toebereidselen onafgebroken voortgezet, en de keizer heeft den gezant met weinige pligtplegingen terug gezonden.

Het zoude voor de zaak der volkerenbeschaving te bejammeren zyn, zoo het Engeland mogte gelukken om Egypte weer tot eene provintie van Turkye terug te brengen, hoezeer zulks ook het belang van Britsch-Indiën vordert. Zoo lang Egypte onder het bestuur der Mamelukken was, bestond aldaar geene veiligheid van persoon en goederen; geen reiziger durfde dit land doortrekken om de oudheden te bezigtigen; ook ging men bestendig voort om de aloude tempels te slopen, alleenlyk maar om bouwstoffen voor hutten te verkrygen. Thans is de staatkundige gesteldheid van dat land veranderd. De krygsmagt, de policie en alles, wat de maatschappelyke order moet handhaven, is er op eene europesche wyze ingerigt; er is veiligheid voor personen en goederen; geen vreemde Pacha of landvoogd, wetende dat hy slechts tydelyk in het bestuur geplaatst is, knevelt meer de ingezetenen of perst hun geld af alleenlyk maar om hetzelve naderhand te Konstantinopel in overdaad te kunnen verteren.

Het is waar, de tegenwoordige Pacha heeft zyne onderdanen ook zwaar belast en zelfs zware heerendiensten opgelegd; doch nimmer zyn zyne persoonlyke uitgaven aanzienlyk geweest. Zyne inkomsten hebben gestrekt om eene land en zeemagt te onderhouden en Egypte een ontzagverwekkend aanzien te geven. Voor den voortgang der beschaving en verlichting, benevens voor de kennis der aloudheid, ware het dus wenschelyk, dat Frankryk eenige inwilligingen van de vier verbondene mogendheden ten voordeele van den Pacha verkrege.

Het is ook in het belang der regtvaardigheid, dat Frankryk de regten van den Pacha van Egypte handhaaft. Frankryk grondt deze regten hierop:—De Sultan stelt Syriën onder het bestuur van den Pacha onder voorwaarde, dat deze hem in den stryd tegen de Grieken by zal staan; toen de grieksche oorlog afgeloopen was, zond de Sultan een leger in Syriën om de Egyptenaren te verdryven; dit leger werd geslagen, en het egyptische leger drong door tot naby de aziatische zyde van Konstantinopolen; en door tusschenkomst der mogendheden trok dit leger terug, en de Pacha bleef Syriën volgens het traktaat behouden. Kort daarna viel het turksche leger op nieuw in Syriën, doch werd naby de Euphraat geheel verslagen, en het egyptische leger trok op nieuw op tegen Konstantinopolen; wederom door tusschenkomst der mogendheden keerde dit leger op nieuw van achter den Euphraat terug; en thans eischt Engeland, dat de Pacha Syriën zal terug geven.

Het is opmerkenswaardig, dat in de gryze oudheid de Pharaos en naderhand de Ptolomeussen altoos met hunne naburen, de Antiochussen, stryd hebben gevoerd om het bezit van Syriën. Dit gewest is een onontbeerlyk bezit voor Egypte: omdat deszelfs bergen uitmuntend scheepstimmerhout voortbrengen, waarvan het vlakke Egypte geheel ontbloot is.

De vyandelyke toestand tusschen Frankryk en Pruissen schynt de oorzaak te zyn, dat de koning van Pruissen den Heer Dunin, Aartsbisschop van Posen, uit deszelfs gevangenis heeft ontslagen en in deszelfs waardigheid heeft hersteld, zoo het schynt, zonder dat de Heer Dunin eenige inwilligingen heeft gedaan aangaande de gemengde huwelyken. Het is een noodzakelyke stap van het pruissische kabinet om zich met de talryke katolyken in dat koningryk te bevrienden op dit kritieke oogenblik; en de gevangenhouding van den Aartsbisschop hield de provintie Posen in onrust en spanning. Gedurende deze gevangenschap heeft het spelen der kerkorgels en het gelui der klokken opgehouden even zoo als zulks by de katolyke kerk in tyden van groote droefenis, zoo als in de passieweek, plaats heeft. Even zoo hadden geene vreugde bedryven op bruilofen of op andere feestdagen meer plaats. De gansche gemeente was in rouw en droefheid gedompeld. De katolyken in Posen verheffen hunnen Aartsbisschop zeer hoog. Hy heeft door zyne standvastigheid alle voorregten en vryheden voor de kerk, die het pruissische kabinet dezelve zocht te ontnemen, verkregen. De Aartsbisschop beschouwt de zaak van de gemengde huwelyken als van groot belang, wyl daardoor het betrekkelyke getal der katolyken in den loop der eeuwen ongemerkt moet toenemen. Het pruissische kabinet hoopt daarentegen op een magtigen bystand van de zyde zyner katolyke onderdanen in gevalle van een oorlog met Frankryk.

De *Liberal* van Caracas van den 6 October, bevat de handelstatistiek van Venezuela in het huishoudelyke jaar, gesloten met het einde der maand Juny jl. Hieruit blykt, dat de staat van handel van 1839 tot 1840 is vermeerderd van 20 tot 25 percent in vergelyking met dat van 1838 tot 1839, welke tot dien tyd toe de beste was van de republiek, zoo als men kan opmaken uit de volgende vergelyking:

HANDELSOMZET.

Van 1838 tot 1839 . . .	$ 9,673,736, 53.
Van 1839 tot 1840 . . .	12,151,472, 19.
Vermeerderd met	$ 2,477,775, 66.

REGTEN.

Van 1838 tot 1839	$ 1,416,256, 99.
Van 1839 tot 1840	1,866,001, 00.
Vermeerderd met	$ 449,744, 01.

In de *Berliner Intelligenz Blätter* van den 1 July leest men in het Weener dialet de volgende aankondiging: Dezer dagen is my in de diergaarde, in het gedrang der menschen menigte, myn dierbaar vrouwtje S a b i n e O c k e r m a n n, geboren U f g e b l a z e n, geweldadig van den arm weggesleurd geworden. Wel bleef ik van des namiddags 2 tot des avonds 10 ure strak en onbewegelyk op dezelfde plaats staan, en meende, dat zy zou terugkeeren. Te vergeefs! Ik had er nog kunnen staan. Daar ik nu veronderstel, dat zy door iemand geroofd is, die haar niet kent,—zoo wil ik hem—hem om zynentwille te voet vallende, smeken, my myne O c k e r m a n n, geboren U f g e b l a z e n, weder terug te slepen. Later neem ik haar niet meer aan.—*Maurerstrasse*, No. 84. F r i t z e O c k e r m a n n, Regen- en Zonneschermen fabrykant.

De markies Malacesi, die in zyne geboorteplaats Bologna als een grappenmaker bekend was, is in zyne 80ste jaar gestorven, en heeft by zyn testament zynen roem gehandhaafd. Hy heeft de interessen van zyn vermogen, hetwelk meer dan 100,000 scudi bedraagt, bestemd tot jaarlyksche uithuwelyking van dengene, die bewyst, dat hy onder de mededingers, die alle gebogcheld moeten zyn, deze merkwaardigheid in den hoogsten graad bezit. De regtsprekende areopagus moet bestaan uit twaalf der oudste te Bologna levende bulten; voor deze moeite bekomt ieder hunner een gouden gedenkpenning met het beeld van Esopus.

IETS OVER DEN OORLOG TUSSCHEN DE ENGELSCHEN EN DE CHINEZEN EN DEN OPIUM-HANDEL.

Zakelyk getrokken uit het Journal des Débats.

(*Het vervolg van onze laatste.*)

Geene hydrogafische kaart geeft eenig uitvoerig plan van de kanalen en rivieren, die China in alle rigtingen doorkruissen.— De Engelschen zullen den oorlog by gissing moeten voeren en de grootste strategische bekwaamheid is niet in staat voor de uitkomsten daarvan in te staan, Ook zyn de meeningen en advysen zeer uit een loopend. Men spreekt van het blokkeeren van de haven van Canton en van het bemagtigen van den Bogue. Anderen wilden, dat men het Keizerlyke kanaal zal opvaren en de Yun-li-hang-ho (de Graanrivier) zal blokkeeren daar, waar dezelve zich met de rivier Ki-aug vereenigt, omdat het daar het punt is, welk de met granen bevrachte jonken voorby moeten. Op deze wyze hoopt men Peking en het Noorden van China uit te hongeren. Ook spreekt men van het leggen van een garnizoen op het eiland Formosa, zoo als men in 1808 voor Macao gedaan heeft. Het gouvernement houdt zyne plannen geheim, maar de bladen verzekeren, dat men eerlang iets verbazends zal zien.

De *Hampshire Telegraph* geeft stoutelyk het volgende plan:

"Zestien duizend man voetvolk en ruitery zullen uit Bengalen oprukken en zich meester maken van Canton, hetwelk op brandschatting gesteld en des noods ter plundering geleverd zal wordeen; daarna, wanneer alsdan de geheele Chinesche magt naar het aangetaste punt te zamen getrokken is, en al de Noordelyke deelen van het ryk ontbloot zyn blyven liggen, zal het Indisch-Britsche leger zich weder scheep begeven, en zich de zomerwinden ten nutte makende, koers zetten naar de golf van Pet-chi-ly, zich te Ta-Kou, op drie en dertig mylen van Peking weder ontschepen en den keizer van het Hemelsche ryk tot reden brengen."

Dit alles is zeer fraai op het papier, maar intusschen is Engeland niet weinig met de zaak verlegen Het gouvernement weigert de kooplieden schadeloos te stellen voor de verliezen, die zy by deze zaak geleden hebben en de handteekening van kapitein *Elliot*, die zich borg voor de schavergoeding heeft gesteld, om zich en zyn ekwipaadje het leven te redden, loopt groot gevaar van zich niet te zien honoreren. De kommissaris *Lin* zegeviert te Canton. De Amerikanen, wier mededinging in den handel zoo dreigend voor Engeland geworden is, vleijen zich reeds, dat het verdwynen van de Engelsche vlag, van uit de eenige aan de Europeërs opengestelde Chinesche haven, hen geheel meester van de plaats zal laten.

Eindelyk nog, terwyl men te Portsmouth en te Deptford uitrustingen tegen China gereed maakt, is het tevens meer dan waarschynlyk, dat ook de Mandarynen van Peking en van Nanking, niet zorgeloos zullen verblyven. De admiraal *Kwang*, die zich beroemt den Chineschen god *Mars* onder zyne voorvaderen te tellen, heeft zyne krachten reeds eenmaal beproefd tegen kapitein *Smith*, kommandant van den *Volage*, een klein fregat van 28 stukken; de oorlogskans, het is waar, heeft zich tegen den afstammeling van *Mars* verklaard. Negen en twintig jonken hebben voor een enkel fregat en eene sloep moeten wyken; vyf van dezelve zyn in den grond geboord, een is er gesprongen, en de rest, zwaar beschadigd, heeft zich zoo goed mogelyk gered. Het lydt geen twyfel, of de Europesche taktiek zou de bovenhand behouden, zoo de Chinezen zich wilden doen genaken; maar hiertoe zyn zy te slim, en de nederlaag van den admiraal *Kwang* eene les, zeer ontydig door de Engelschen aan hunne vyanden gegeven, zal deze waarschynlyk de party doen kiezen van hunne gansche verdediging in het bewaren van eenen behoorlyken afstand te doen bestaan. Al mogt men ook slagen in het in brand schieten van Canton en van eenige andere steden, zoo zou het Hemelsche ryk daardoor nog niet instorten, en al wat de Engelschen hiermede bewerkt zouden hebben, zou zyn het voor hen stellige verlies van niet alleen de volle waarde van den verbeurd verklaarden opium, dat is van twee millioen ponden sterling, maar van ook nog drie andere millioenen, door het ligchaam der Hong-kooplieden aan de vreemde kooplieden verschuldigd. Maar eene groote bedenking, die het aanvankelyke geschil nog ingewikkelder maakt, en die de ontzettende maatregelen van welke men spreekt, zoo al niet voor de regtbank der billykheid, ten minste voor die der staatkunde regtvaardigt, ryst uit het dilemna, hetwelk zich voordoet van of wel den opium-handel, die bron van de opbrengsten van Indiën te moeten verliezen, of wel eenen grooten slag te moeten slaan en China tot het geven van eene schitterende voldoening te noodzaken.

Maar welke rol zal Rusland, hetwelk tot dus verre achter het scherm blyft, in dit alles spelen. Rusland, wiens vlag zich niet meer te Canton mag vertoonen, Rusland steeds zoo nayverig op Engeland, in al wat Aziën betreft; welks reuzen-arm tot aan China reikt, zou dit Rusland niet eenige belangryke rol, die zich nog be zwaarlyk laat voorzien, in dit alles willen spelen. Zal het dulden, dat de keizerlyke Tartaarsche stam van *Mantchou* voor Engeland moeten bukken. Toen Engeland tegen Afghanistan is opgerukt, heeft Rusland den weg van den Oxus wel weten te vinden, en zoo dikwerf als Engeland eenige nieuwe beweging naar den kant van Azia heeft gemaakt, heeft Rusland steeds het zelfde gedaan.

Voor 1767 waren de Portugezen de eenigen die opium in China invoerden en dit tot geen grooter bedrag dan van 200 of 250 kisten. De Engelsche Oost-Indische maatschappy, ziende dat de zaak goed ging, begon in 1773 de mededinging met de Portugezen en werd weldra meesteresse van de markt. In 1798 bedroeg haar invoer 4,172 kisten, waarde 1,731,161 drooge ropyen, reeds in 1827 was de invoer geklommen tot 6,650 kisten, waarde 11,228,426 drooge ropyen. Over 1836 staat de invoer aangeteekend als van 11,724 kisten. Het toenemen is derhalve zoo spoedig als aanzienlyk geweest. Het Chinesche gouvernement begon het gevaar in te zien. De in 1798 ingevoerde 4,172 kisten verschrikten den gouverneur van Canton, genaamd *Kaï-Khing*, die de eerste was, die aan het hof van Peking eene memorie inzond, om het verbieden van den slaapwekkenden zaadkorrel uit te lokken. "Is het niet te betreuren, schreef hy, dat men het geld van het ryk naar vreemde landen ziet vervoeren, en dat men ons in plaatse daarvan slik en stof uit diezelfde landen terug zendt." Het verbod werd in 1809 afgekondigd en in 1809 vernieuwd, maar nimmer ten uitvoer gelegd. De drift van de wellustige Chinezen voor de opgewondenheid, welke de opium veroorzaakt, was altyd sterker dan de edikten des Keizers; men vergenoegde zich met de schepen met opium beladen, eenige vademen verder in zee terug te zenden; doch na het anker elders geworpen en zich een paar weken ter zyde gehouden te hebben, kwamen die zelfde schepen hunne ligplaats in de haven van Canton hernemen en er hunnen handel voortzetten Aanzienlyke Mandarynen van den eersten rang lieten zich hunne oogluiking zeer duur betalen; zoo onder anderen genoot de secretaris voor het departement van oorlog of Kong-chip 13000 taëls 's maands (een taël is nagenoeg *f* 3 75) van den gezagvoerder van iedere Chinesche jonk, die den opium-handel dreef, en die zich hierdoor de strafloosheid verzekerde. In 1821 was deze handel voor een groot deel in handen der Noord-Amerikanen, die denzelven zoo stout als behendig wisten te dryven. De Onderkoning van Canton, *You-en*, beklaagde zich op nieuw by den Keizer over de misbruiken, die het gevolg des invoers van den opium waren, en beweerde by zyn vertoog: "Dat de Amerikanen dezen gevaarvollen handel dreven, omdat zy geenen koning hadden om hun zulks te beletten." In 1836 werden de klagten, die uit Canton werden opgezonden, zoo dringend, dat de Keizer er zich aan liet gelegen liggen en de hoofden van het hof der eerediensten en offerhanden, werden gelast hunne advysen uit te brengen, omtrent de maatregelen, die behoorden genomen te worden. Van daar de opmerkelyke memorie van *Hiou-ne-etsé*, die verlangt, dat er een regt op den vreemden opium geheven zal worden; die van *Tchoutsun*, die het volstrekt verbieden van allen invoer daarvan verlangt; en eindelyk die van *Hiou-Khiou*, die een weinig meer gematigd is.

Deze officiëele, aan den Keizer van het Hemelsche ryk ingeleverde rapporten, hebben niet den minsten zweem van barbaarschheid, men ontmoet in dezelve noch die overtollige woordenrykheid, die het verouderen eener natie te kennen geeft, noch die ydele praal en gebloemdheid, den Oosterling zoo eigen.

De eerste der genoemde Mandarynen is een staats-huishoudkundige, het morele der zaak, het schadelyke, hetwelk de opium voor de gezondheid der Chinezen mag hebben, gaat hem niet aan; het finantiëele, ziedaar zyne ziel en zyn leven, het eenige dat volgens hem in aanmerking behoort te komen.

"Daar men, zegt hy, den opium in geld betaalt, zoo voeren de vreemdelingen, die denzelven verkoopen, al ons geld mede.— Zy verryken zich aldus en laten ons niets dan het biljoen"

(*Het vervolg hierna.*)

De oudste mensch in Europa leeft, volgens het Tydschrift *Osservatore Triestino*, te Hildgausen in Silezi , en telt tegenwoordig *honderd twee en veertig jaren*. Hy heet Hans Hertz, en geniet de achting van het algemeen. Sedert 27 jaren gaat hy niet meer uit, doch wandelt nog dagelyks twee a drie toeren in zyne kamer rond.— Is het mooi weer, dan rookt hy aan het open venster zyne drie pypen tabak. Sedert 6 jaren spreekt hy niet meer, en geeft slechts onderscheidene geluiden van zich, die alleen door zyne huisgenooten verstaan worden. Zyne zoons zyn, sedert langen tyd, allen gestorven, en hy wordt thans op de teederlievendste en zorgvuldigste wyze door zyne kleinkinderen verpleegd. Deze man leefde diensvolgens in drie onderscheidene eeuwen, en dit is welligt na Abrahams tyden, het eenige geval, hetwelk immer heeft plaats gehad.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.